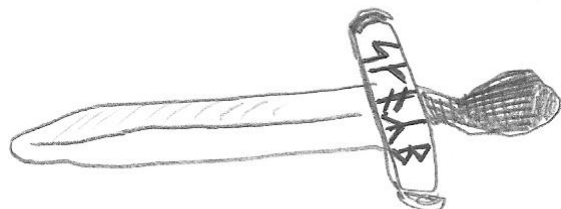

Runer

I vikingetiden var det ikke almindeligt som i dag, at man kunne læse og skrive. Derfor virkede runerne hemmelige og magiske. Dem der kunne skrive (og læse) runerne blev set som troldmænd...

Man ridsede runerne i træ – det kaldes at riste runer. Eller man huggede og skar dem i sten, knogler og andre hårde ting. Derfor har de deres kantede facon.

Fordi runerne var magiske, kunne det være en god ide at navngive sit våben. Hvis man gav sit våben et godt navn, og fik det skrevet på våbenet, kunne det blive et endnu bedre våben...

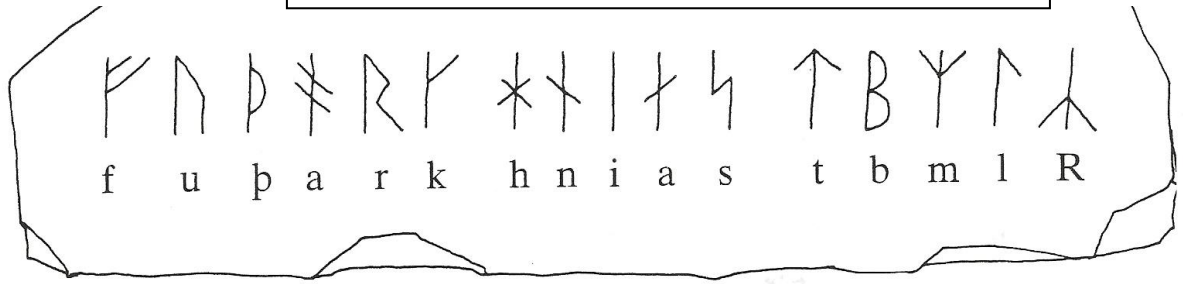

Man kunne også skade andre med de magiske runer. Hvis der var nogen man ikke kunne lide, kunne man skrive deres navn på en pind eller dukke, og ødelægge den. Det ville gøre ondt på den, det gik ud over. Ligesom woodoo.

Runer kunne også bruges til ganske ufarlige og almindelige ting, ligesom i dag: At skrive navn på sine ting, gravsten og så videre.

RUNE-ALFABETET

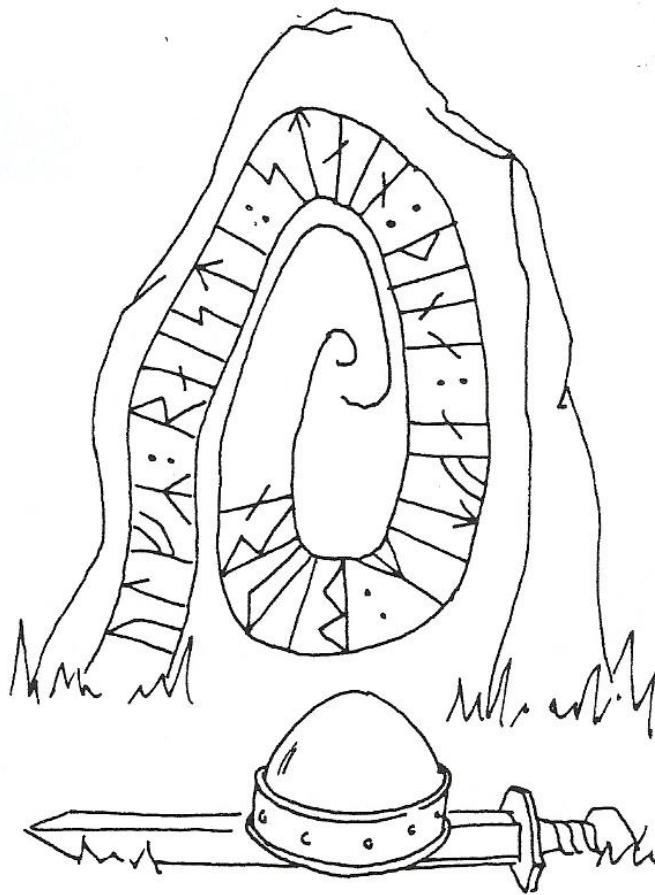

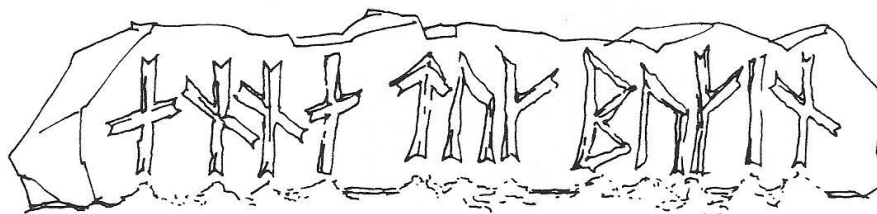
På stenen står der:

ULFR:RAISTI:STAIN:ÞINA:AFTIR:BIURN

Idag ville man skrive sådan:

Ulf rejste denne sten efter Bjørn.

Hvad står der her?

Hvordan vil vi skrive det i dag?

Skriv de bogstaver, du har lavet om på:

Prøv at skrive dit eget navn med runer:
